

Konfirmanderne ”bygger” kirke

Af sognepræst Ole Juul

Førrige år fik jeg den store udfordring at skulle forberede et ”rent” drengehold til deres konfirmation. Der var 15 på holdet, og fra ”dag 1” vidste jeg, at undervisningen skulle gribes noget anderledes an, især da jeg også samme år naturligt nok havde et rent pigehold med omtrent lige så mange elever.

Da jeg kendte drengene fra året, hvor de havde været minikonfirmander, vidste jeg også, at med den klasse skulle der ske noget andet, og at de i alt fald skulle aktiveres på en anderledes måde.

Jeg kontaktede min gode genbo, som er tømrer og som har et lille tømrerværksted bag ved Ødum kirke og spurgte ham, om han var med på – sammen med mine kommende konfirmanddrengene – at lave en model af Ødum kirke. Det var han ubetinget, og vi fik lavet en arbejdsplan og et økonomisk overslag, som kort tid efter blev forelagt menighedsrådet. De var også med på ideen, og herefter kontaktede jeg klassens matematiklærer. Der skulle jo forinden laves nogle skitser, kirken skulle måles op alt anføres i et bestemt målestoksforhold. Han synes, det var en spændende opgave, så da drengeholdet begyndte hos mig i slutningen af august, blev deres første opgave at måle den store Ødum kirke op og få alle detaljer med. Da vi næste time sad og gennemgik målene og så på skitserne, regnede vi os frem til at målestoksforholdet 1:16 ville være godt. Tømreren fik nu tegningerne med omregningerne, og den næste uge igen kunne han så fremlægge, hvad der skulle bruges af materialer. Og så gik vi ellers i gang.

Drengene arbejdede i grupper på fem ad gangen efter et bestemt rotationsprogram, så alle blev aktiveret. Mens gruppen arbejdede sammen med tømreren på værkstedet, var resten i konfirmandstuen sammen med mig. Men jeg kunne meget snart tydeligt fornemme, hvor de helst ville være, eller som en sagde til en journalist fra Kristeligt Dagblad, at ”jeg synes, det er en hel del sjovere at lave kirke end at sidde ovre ved Ole og høre om Gud, jøder og Jesus”. Det blev ikke alene sjovt, det blev også særdeles lærerigt.

Kirken blev lavet i træ, og det lykkedes med fagmandens hjælp at få alle enkelthederne med, alterbord, alter, bænke, døbefont m.m. Da drengene var færdige med træarbejdet, blev kirken tapetseret, så den kunne blive malet. Derefter blev der lagt tag på i den ene side. Den anden side skulle være åben, så man kunne se ned i kirken.

Kirken stod endelig færdig i slutningen af april og blev stillet frem i våbenhuset til konfirmationen den første søndag i maj. Her stod den et år og blev for en lille måneds tid siden flyttet til Hadbjerg skole, hvor den nu vil blive stående. Som sagt blev det en god og lærerig proces, og det gav genlyd i hele lokalområdet, og mange kom indenom hen over sommeren for at se drengenes arbejde. Det blev naturligt nok også et år, hvor jeg i undervisningen lagde vægten på kirken som bygning og samlingssted for gudstjeneste og kirkelige handlinger, og det viste sig hen imod slutningen, hvor vi talte om Pinsen, at denne højtid nu for alvor i drengenes bevidsthed havde fået ”krop”.